

Nu het dooit, zijn het hoogdagen voor de galantofiel, de verzamelaar van sneeuwkllokjes

Er zijn er die een glazen stolp over hun bloemen schuiven, die waakhonden inzetten om de bollen te beschermen en die op veilingen meer dan duizend euro betalen voor één enkele bloembol. Maak kennis met de galantofiel, oftewel de sneeuwkllokjesverzamelaar. Nu de dooi is ingezet, kom je ze overal tegen. In Kalmthout, bijvoorbeeld, waar het bescheiden bloemetje voor het eerst zelfs een heuse tiendaagse krijgt. *KIM CLEMENS*

KCS

Cathy Portier is de fiere eigenares van rond de vierhonderd soorten, en twee herdershonden die haar schatten bewaken.

KCS

Het is wit en verslavend

“Eigenlijk zouden ze het beter de sneeuwkllokjesvakantie noemen. Het is nog lang niet de tijd van de krokussen, terwijl de sneeuwkllokjes nu door de laatste sneeuwlaag naar buiten prikken en zich opnieuw rechten als de vrieskou voorbij is.” Abraham Rammeloo (46), directeur en conservator van het Arboretum in Kalmthout, is fier op de collectie die dezer dagen staat uitgesteld. Witte tapijten van sneeuwkllokjes die even verborgen waren onder de sneeuw, maar ook sneeuwkllokjes in potten en opgehangen in de bomen.

Nochtans is het een simpele bloeier, dat sneeuwkllokje. “Het is heel eenvoudig van structuur: drie kroonblaadjes en een stengel. Een *basic* bloemetje dat iedereen kent, zoals een zonnebloem, een paardenbloem en een madelief. Je kan er amper kwaad op worden.”

Misschien daarom dat het zo'n trouwe aanhang heeft. Want fanatiek zijn ze wel, de verzamelaars van het sneeuwkllokje – *galanthus* in het Latijn. Vooral in Groot-Brittannië is galantofilie al een paar eeuwen ingeburgerd. Naar verluidt zou de Queen zelve ook een verwoed galantofiel zijn. “Ik zou mezelf niet meteen zo noemen, maar ik vrees dat ik er wel één ben”, zegt Abraham Rammeloo. “Toen ik 22 jaar geleden hier begon, zochten we iets dat goed combineerde met de winterbloeiende

toverhazelaars waarvoor het Arboretum bekend staat. Ik hoorde toen dat er groepen bestonden die op sneeuwkllokjesreis gingen naar Engeland. Toen ben ik een eerste keer meegegaan. Sindsdien verzamel ik zelf boeken waar sneeuwkllokjes op staan, serviezen die met sneeuwkllokjes beschilderd zijn en speciale porseleinen potten, terwijl andere galantofielen vooral heel veel verschillende soorten willen.”

Ellebogenwerk

Zoals Cathy Portier (45) uit Brugge, bijvoorbeeld, een van 's lands grootste verzamelaars. Ze heeft een sneeuwkllokjestuin met rond de vierhonderd soorten, en twee herdershonden die de bloemen bewaken. “Tijdens rondleidingen vertellen we half om te lachen dat ze dienen als waakhond. Maar het is al wel gebeurd dat zeldzame exemplaren worden ontvreemd. In Engeland, in Colesbourne Park – een plek vermaard voor sneeuwkllokjes – is ooit een bijzonder geel sneeuwkllokje gestolen. Het ging daar om een diefstal van duizenden ponden. Mijn man heeft dat domein toen bezocht, en de plaats van de diefstal was zelfs omzoomd met politielint.”

De echtgenoot van Cathy is ook galantofiel, en het is zelfs dankzij de bloemen dat ze elkaar leerden ken-

nen. “Ik verzamel ze nu een twintigtal jaar”, zegt Cathy. “Als kind was ik er al door gefascineerd. Mijn papa had een bloemenkwekerij die ik heb overgenomen, maar het waren die eenvoudige bloemetjes die ik het schitterendst vond. Mijn man ontdekte ooit een onbeschreven soort in de tuin van zijn ouderlijk huis, en die hebben we vernoemd naar onze jongste dochter. De *Funny Justine* is toen ook in het buitenland een hype geweest.”

ABRAHAM RAMMELOO
DIRECTEUR ARBORETUM KALMTHOUT

“Het is zo'n simpel bloemetje: drie blaadjes en een stengel. Je kan er amper kwaad op worden”

Een meevaller, als galantofiel. Een collectie uitbreiden kan ook door veel geld neer te tellen voor curieuze soorten of door ze op beurzen te ruilen met een andere gewilde bloembol. “Vooral in Engeland kan het er fel aan toe gaan. Ze zeggen altijd dat Engelsen galant en beleefd zijn, maar op een sneeuwkllokjesbeurs kruipen ze voor en gebruiken ze hun ellebogen om de nieuwste soorten te bemachtigen.”

Prijzen lopen op van enkele tientallen tot een paar honderd euro. “Omdat ze niet zo snel vermeerderen. Als je op een oud kerkhof bijvoorbeeld een nieuwe soort ontdekt, is het niet zo dat je er een jaar later al een paar honderd van kunt kweken. Dat verloopt traag. Een paar jaar geleden lag de recordprijs op 1.600 pond, zowat 1.800 euro. Zelf heb ik nooit meer dan 125 pond betaald. De andere kon ik ruilen tegen mijn *Funny Justine*.”

Sommige mensen beschermen de bloempjes met een glazen stolp tegen guur weer. “We hebben vrienden die dat doen, maar wij doen het niet. Je kan moeilijk vierhonderd stolpen zetten”, zegt Cathy.

Toch hebben de klokjes de sneeuw van de afgelopen tijd goed overleefd. “Sneeuw isoleert hen tegen de kou”, zegt Abraham Rammeloo. “Het zijn ideale omstandigheden om nu naar de sneeuwkllokjes te komen kijken. Want zeg nu zelf, zo'n bloem die het kantelpunt van winter naar lente symboliseert, dat hééft toch iets?”

INFO

De sneeuwkllokjesdagen in het Arboretum in Kalmthout vinden plaats nog tot en met 21 februari.